

#ÜcretliÖğretmenler #UstaÖğreticiler #FahriHocalar #Ekdersli Meslek Elemanları

Bir İstihdam Hastalığı: #Çalışanışsizler

Çalışan işsizler de olur mu diye düşünmeyelim! Bir kişi sevdiği ve eğitimini aldığı işi yapamıyor, onun yerine hayatını sürdürebilmek için farklı bir işte ve razı olamadığı bir maaş ve diğer hakların eksikliği şiddetli hissettiği bir işyerinde emeğini sarf ediyorsa çalışan işsizdir!

Çalışan işsizler, kamu ve özel sektörün her seviyesinde bulunabilirler. Ziraat Mühendisliğini bitirdiği halde atanamayıp, bir zincir markette kasiyerlik yapmak zorunda kalan gencimizin yaşadığı hüznün ve değersizlik duygusu başka neyle açıklanabilir?

Kişilerin ilgi ve yetenekleri ile kamu/özel piyasanın taleplerinin bir noktada kesişmesi beklenir. Arz-talep dengesinin kurulması emek ve fiyat istikrarının sağlanması için elzemdir. Mal ve işgücü arzının artması değer kaybına, talep edilen mal veya hizmetin azlığı da fiyatlarda şişkinliğe neden olur. 6 Şubat depremleri sonrası çevre illerde yaşanan vahşi ve insanlık sınırlarını zorlayan kiralık ev piyasası gibi.

Gençlerimiz sektör ve meslek seçerken yeteneklerine göre doğru yönlendirilmelidir. Elbette istidatları önemli fakat, ihtiyaç duyulan alanlara dönmeleri de gereklidir. Kamu ve serbest piyasanın istihdam atmosferini sağlıklı şartlarda oluşturması, iş ve meslek tatmini açısından temel şarttır. Bundan sonra, ihtiyaca uygun sayıda mavi veya beyaz yakalı personelin eğitim planlaması önem kazanır. Eğitim çıktısında da arz-talep dengesi bozulursa, iş ve emek piyasasında değer kayıpları veya sapmalar kaçınılmaz olur.

Türkiye’de gençlerimizi henüz ortaokul seviyesindeyken, beceri ve kapasite seçilimi ile doğrudan meslek alanlarına veya ileri eğitim için üniversite seviyesine taşıyacak bir düzeni maalesef kuramadık! İlkokulda teslim alınan her çocuk, neredeyse standart bir müfredat ile hiç zorlanmadan, üniversite sıralarına kadar taşınıyor ve adeta sırtından iteklenerek götürülüyor. Herkes için bir okul ve üniversite var! Yaygın kamuoyu algısı da neredeyse tuvalet hizmetleri için bile üniversite eğitimi şart koştuğundan, erkeklerde askerlik gibi zorunlu ve gerekli görülüyor. Asıl facia üniversite bitince yaşanıyor! El bebek gül bebek okutulan gençler mezun olunca, mensuplarının yıllarca çırpındığı halde kurtulamadığı, derin ve kirli bir işsiz üniversiteli gençler kuyusuna düşüyorlar! Hayatın tüm acımasız

yönleri burada karşılırlarına çıkıyor. Ailelerin beklenti ve hayal kırıklıkları, şefkatle okutan devletin soğuk ve acımasızca artık tanımazdan gelen yüzü, KPSS sınavlarındaki umutsuz çırpınışlar, evlilik ve aile kurma hayalinin imkansızlığı pembe rüyalarını bitmeyen gerçek kabuslara çeviriyor.

İşsizlik ve çaresizlik had safhaya çıkınca, meslek aşkı ve kişisel öncelikler de uzak beldelere dönülmez tatillere çıkıyor! Çünkü kişisel ihtiyaçlar ve aile baskısı acil çözümler gerektiriyor! Bu sefer hemen her türlü tercih sınırlaması devre dışı kaldığı için, en olmaz denilen işler bile makul gelmeye başlıyor. Çalışan işsizlerin kök neden analizi kısaca böyledir dersek yanılmayız sanırım.

Çalışan işsizleri en fazla hizmet sektöründe görürsünüz. Yurt çapında binlerce şubesi olan perakende marketlerde çalışanların profiline dikkatle bakarsanız kolayca anlayabilirsiniz. Mevsimlik işlerde, tarım alanlarında, turizm sektöründe, inşaat vb. işlerde çoğunlukla çalışan işsizler vardır.

Kamuda çalışan işsizler öylesine kurumsallaşmıştır ki, kanun ve diğer mevzuatların karışık yollarına girip kaybolan, bilmeden çalışan işsizlere dönüşen yüz binlerce gencimizin imdat çığıllıklarını da duymamak mümkün değildir! Kimisi alanı dışında çalışmaktan, büyük bir çoğunluğu muadillerinin çok altında bir gelirle çalışmaktan oldukça rahatsız, iş güvencesinden yoksun ve diken üstünde yaşamaktan tükenmiş olsalar da çaresiz bir razılık içinde tutsak kalmışlardır.

Şimdiye kadar öğrendiğim ve tanıdığım "çalışan işsiz" kamu gruplarını, en mağdurlarından başlayarak sıralayacak olursam şöyle bir liste oluşurdu:

-Ücretliler (Ücretli öğretmenler, usta öğreticiler, fahri öğreticiler, eys antrenörleri, ekdersli meslek elemanları)

-Güvenlik Korucuları

-Sözleşmeli Er ve Erbaşlar

-Uzman Çavuşlar

-Mevsimlik kamu işçileri

-MEB PİKTES Projesi çalışanları

-Yardımcı Hizmetler Sınıfı gariban ve unutulmuş Memur unvanlı işçiler

-Kamu ve Belediye Taşeronları (HBYS, Kiralık Araç Şoförleri, Yemekhane Çalışanları, Karayolları Çalışanları, Müşavir Firma Çalışanları, Sterilizasyon Çalışanları, Radyoloji ve MR Çalışanları, Kamu Çağrı Merkezleri Çalışanları, Dişi Protez Çalışanları, Laboratuvar Teknikerleri, Biyomedikal Teknikerleri, Vakıfbank Güvenlik ve İlbank, Biyologlar, KİT Taşeronları, Vakıf Çalışanları, Fizyoterapistler, Sosyal Tesis Çalışanları, Şehir Hastaneleri Mağdurları, ASM Grup Elemanları, Çadırkent ve EXPO Bakım Onarımcılar, PTT Çalışanları, Telekom Çalışanları, Belediye Çalışanları ...)

-Eşi ve ailesi başka illerde kaldığı halde eş durumu tayini yaptıramayan belediye ve üniversite çalışanları

-Meslek Kodu Mağdurları

-İşçi statüsünde kalan Mühendis ve diğer uzman eğitimli personel

-Yeterli sayıda kontenjan ve hakkaniyetli sınav yapılmadığı için görevde yükselemeyen her branştan memurlar

Özelde veya kamuda çalışan işsizlerin varlığı ve giderek artan sayısal çoğunluğu, tehlikeli bir hastalık gibidir. Çünkü verimsizliğe, isteksizliğe, bazen sabotaja varan nefret duygularına zemin sağlar! İlkokuldan itibaren istihdama yönelik eğitim planlama sistemlerini yeniden ve sağlıklı şekilde kurmak, halen çalışan işsiz durumundaki insanların huzurunu ve performansını temin edecek düzenlemeleri ivedilikle yapmak zorundayız! Aksi takdirde giderek kalitesiz ve sağlıksız bir çalışma hayatının içinde hep beraber boğulacağız! Böyle olunca, kimin Cumhurbaşkanı veya Milletvekili olduğunun bir anlamı kalır mı?

Bütün kervanlar yolda düzölmek zorunda mı?

Göçebe ve savaşçı toplum geleneğimizden kalan önemli zafiyetlerimizden birisi de “kervan yolda düzölür” felsefemizdir! Bu tavrın hızlı ve pratik sonuç alma gibi faydalarını görsek de karşımıza çıkardığı yüksek maliyetli faturalardan ve zararlı yan etkilerinden bir türlü kurtulamıyoruz! Planlı ve sistemli çalışma esas olmayınca kurulan sistemler aptal ve iğreti oldu. Akıllı ve becerikli yöneticiler ile günü kurtarmak, her zaman kriz yönetimi mantığıyla çalışmak esas yapıldı. Bizde sistem aptal, yöneticiler akıllı olduğu için dünya çapında çok meşhur ve becerikli yöneticiler yetiştiriyoruz.

Planlı çalışmayı hiç sevmiyoruz! Kazara plan yaparak başladığımız işlerin hemen hepsi, asıl planın dışına taşarak fazla veya eksik bitiyor! Hiç bir kamu binası plan ve projesine sadık kalarak kullanılmıyor! Mutlaka bir tadilat, değişiklik, ilaveler yapıyoruz! Çünkü ya planlarımız gerçek hayattan kopuk fantezilerle yapılıyor veya kendini bulunmaz hint kumaşı gibi gören yöneticilerimiz bu planları asla beğenmiyor, mutlaka bir düzenleme yaparak adeta kendi imzalarını koymak zorunda hissediyorlar. Zaten Devlet Planlama Teşkilatını da artık daha iyisini yapacağız, Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları süper uzmanlık ve planlama kurumları olacak diye kapattık. Ama şimdi ne süper kurumsal yapılarımızdan Devlet Planlama Teşkilatı kaldı, ne de faal ve fonksiyonel çalışan CB Politika Kurullarımız

oldu! Varlığı sadece atama kararnamelerinde görülen, CB web sitesinde bile esamisi okunmayan bu kurullardan hayır mı gelir?

Gelişmiş ülkelerde kentleşmeye açılan bölgeler önce çok ayrıntılı planlanır, arazi yapısına uygun inşaat sistemleri ve sınırları tanımlanır, altyapı sistemleri kurgulanır, parselasyon, su, elektrik, doğalgaz gibi kaynaklar hazırlanır, geriye sadece oturulacak evlerin ve diğer yapıların inşası kalacak şekilde hazırlanır. O yüzden şehir ve sokakları cetvelle çizilmiş gibi düzgün, simetrik, bina yapılarını benzer görürsünüz. Türkiye’de özellikle büyük şehirler önce kamu arazilerinin işgali, kaçak yapılaşma ile başlar. Sonra yol, su, elektrik gibi hizmetler gelir. Tapu ve şehir planlama gibi kılıfına uydurmaya yönelik resmi işlemler de zaman içinde af ve hafif cezalarla tamamlanır. Gezip gördüğüm, içinde yaşadığım şehirler içinde en düzgün olanı Erzincan’dı. Orası da 1939 depreminde neredeyse tamamen yıkılan şehrin, ovalık alandan dağların yamacına doğru planlı şekilde taşınmasıyla oluştuğundan, gayet güzel ve simetrik bir şehir olmuştu.

Kervanı yolda düzzerken mahvettiğimiz eğitim sistemsizliği; mezun, öğretmen ve akademisyen facialarımız:

Kervan yolda düzülür dedik ve bir sürü yere okul ve üniversite açtık. Ama okullara öğretmen, üniversitelere akademisyen desteğini zamanında veremedik. Bir anda yükselen derslik ve öğretmen ihtiyacını gidermek için, önce aday havuzunu doldurmamız gerekti. Sonra aşırı mezun sayısından şişen havuzu kolayca eritemedik. Çünkü bütçe kısıtları elimizi kolumuzu bağlıyordu. Bu yüzden sınırlı sayıda öğretmen atamasına yöneldik. Ama, çok acil öğretmen ihtiyacımız da vardı. Memleketin bazı yerlerine kadro ataması ilan edilse bile taliplisi çıkmıyordu. Bazı branşlarda ise Devlet tarafından yeterli sayıda kadro alımı ilan edilmiyordu.

Türk Milletinin ve yöneticilerinin kriz yönetim becerisi, ücretli öğretmenlik ucubesini üretti. Okulunda boş ders olmasını istemeyen müdür ve ilçe milli eğitim müdürleri bir çözüm bulmak zorundaydı. Mevcut yetkilerini kullanarak öğretmen atamalarını by-pass yaptılar. Kölelik gibi ağır şartlarda, son zamlarla 40 TL’ye yükselen saatlik ders ücretiyle, adeta kaçak öğretmen istihdamını çıkardılar! Okulların öğretmen ihtiyacı vaktinde giderilemeyince, acil ihtiyaç için kullanılan bu yol neredeyse standart öğretmen istihdamına döndü! Ücretli öğretmen sayısının son 20 yıl içinde 100 bine ulaştığı söyleniyor! Milli Eğitim Bakanlığı bu rezalet gibi tablodan utanıyor olacak ki, yıllık istatistik raporlarında bile ücretli öğretmenlerden hiç söz etmiyor!

Bu işe çaresizlikten ve alternatifsizlikten razı olan ücretli öğretmenler iki kısımdı. Bir tarafı, deli gibi KPSS çalıştığı halde ya kontenjan darlığından veya yüksek puan rekabeti yüzünden atanamayan, her yönüyle yetişmiş ehliyet ve liyakat sahibi öğretmen adaylarıydı. Diğer tarafı ise, daha iyi şartlarda iş bulamadığı için ve öğretmen olarak çalışmanın prestij cazibesi nedeniyle, farklı alanlarda lisans veya ön lisanslarına yani öğretmenliğe uygunsuzluklarına rağmen görev alan gençlerimizdi. Çünkü liyakatli olan öğretmenlerin atandığında dahi gitmeyi istemedikleri kadar zor ve uzak coğrafyalarda çalışmaya razı oldular.

Şimdi önümüzde devasa bir öğretmen problemi var! Sistemsiz gününbirlik tavırlarımız bu hale getirdi. Kamuda yaklaşık 1 milyon kadrolu öğretmen var. Halen öğretmen açığının yaklaşık 250 bin olduğu söyleniyor. 10 bin civarı atamaya elverişli yaklaşık 100 bin ücretli öğretmenin görevde olduğu söyleniyor. Yani, eğitim ordumuzun yüzde 10 kadarı son derece yetersiz ücretli, sosyal güvencesiz, mutsuz ve huzursuz bırakılan neferlerden oluşuyor. Dışarıda ise KPSS ataması bekleyen yüzbinlerce mezun gencimiz var! Umutları giderek tükenen, maddi ve manevi ızdırap yaşayan, hayata küsen, kendilerini sınıfta hayal ederken, market kasiyerliğinde, taksi şoförlüğünde, inşaat işçiliğinde veya çiftçilikte bulan, ataması yapılmadığı için kısmeti de kapanan ve çoğu kez evlenemeyen gençlerimiz var! Onlar bir taraftan çaresizce atama müjdesi beklerken, diğer taraftan çok kötü şartlarda öğretmenlik

yapmak zorunda kalan ama çocuklarımıza yansıtmamak için olağanüstü çaba gösteren, milli eğitimde beceriksizliğimizi kapatan ücretli öğretmenlere dış bileyecek kadar sınırları gergin ve yıpranmış durumdadır. Hangilerinden vaz geçelim? Çocuklarımızı sahihsiz bırakmayan, onları yetiştirmek için harçlıktan beter ücretlere talim eden, yeterli sosyal ve ekonomik güvenceden mahrum kalan ücretli öğretmenlerimizden mi, yoksa binbir umut ve çile ile okuyan, başarıyla bitirdiği okulu yetmezmiş gibi adeta umut doğrama tezgahına dönüşen KPSS sınavlarında tarumar olan öğretmen adayları gençlerimizden mi? Hepsi de bizim gencimiz, hepsi de kıymetli, hepsi de güzel bir hayata layık üretken nesillerimizdir!

Eğitim sistemimiz nesil ve değerler öğütme makinesine döndü! Asla milli eğitim veremeyen, sistemsizlik bütünlüğü kalmayan, eğitimi de sağlıklı yapamayan bir sistemsizlik içinde kaybolduk! Öğrencileri bilgi ve beceri alanlarına uygun ayırıştırma, meslek edindirme, güçlendirme ve kadim değerlerimizi yükleyerek yaşatma fonksiyonu neredeyse sıfıra inmiş bir yapıdan söz ediyoruz. Bütün çocukları üniversite okumak zorunda hissettiren, sıfır puan çekse bile üniversite yolunu ardına kadar açan bu yapı, sorunları sadece 22-23 yaşına kadar öteleme görevini üstleniyor. Her yıl yüzbinlerce mezun gencimiz işsiz ve umutsuz nesiller havuzuna dökülerek çırpınıyor. Gençler arasında intihar oranı giderek yükseliyor! Hemen her şeyi üniversite boyutunda düşünerek meslek eğitimi ve genç yaşta girişimcilik gibi yeteneklerini elbirliğiyle boğduk!

KPSS sınavlarında umutlarını doğradığımız yetmezmiş gibi, yıllarca okuduktan sonra atanma hayaliyle avunan gençlerimizin önüne bir de 35 yaş sınırı çıkardık! Geçmişte şaibeli sınavların iptal edilmesi, kadro alımlarının geciktirilmesi, sınırlı sayıda açılan kadrolara torpilli mülakatlarla birilerinin yerleştirilmesi sonucu, beklemek zorunda kalan gençlerimiz zaman kaybetti ve yaşları ilerledi. Anayasamızda olmayan yaş engelleriyle daha çalışmadan emekliye ayrıldılar! Devletle sistem yaklaşımı bozulunca böyle garabetler oluyor işte. Hem emeklilik yaşını 65'e çıkarmak hem de 35 yaştan ilerisini ne kamuda ne de özel sektörde istihdamdan kaçınmak nasıl bir mantığın tezahürüdür? Kamuda KPSS A ve B mesleklerinde 35 yaş sınırı konulması haksız ve mantıksız bir uygulamadır. Sistem nazarıyla bakıldığında tüm kuralların uyumlu olması, böyle çelişen uygulamaların kaldırılması gereklidir.

Hemen her şehre birer üniversite kurduk. Niyet çok güzel, çabalar da takdire şayandı. Sonra giderek yükselen nitelikli akademisyen ihtiyacını fark ettik. Bazı alanlarda ciddi eksikler gördük. Yine pratik ve iş bitiren zekasıyla büyüklerimiz güzel bir çözüm buldu. En çok ihtiyaç duyulan 100 alanda 2000 gencimize YÖK bursuyla doktora yaptırılmalı, yüksek kalitede yetişsinler, ciddi sayıda yayınlar yapsınlar ve program sonunda hem üniversitelerde hem de endüstride istihdam edelim dedik. Projeyi duyurduk, gençleri heveslendirdik, bütçeler ayırıp harcadık, istihdam garantili gibi reklamını yaptık ve uyguladık. Sonra projenin kurucusu ve yöneticisi YÖK Başkanı başka bir göreve geçince, klasik bürokrat kaprisiyle yeni YÖK Başkanının 100/2000 projesini ve sonradan artarak geldiği rakamla 5000 gencimizin geleceğini adeta çöpe attık. Üniversitelerimiz yüksek nitelikli akademisyenlerden, gençlerimiz başarılı bir gelecekte mahrum bırakıldılar! Kendi elimizle doktoralı işsizler ordusu kurmayı başardık! Çünkü bizde sistem yok! Sistemsizlik veya sistemlerde devamsızlık sistemi var!

Şehirlerimizi başıboş köpek terörüne teslim eden sistematik beceriksizliğimiz:

Kadim medeniyetimiz boyunca, köpeklerin varlığı, hayatımızdaki yeri ve fonksiyonu hep belirli olmuştu. Mal, mülk ve arazilerin korunmasında, çiftlik hayvanlarının beslenmesinde yardımcı canlılar ve duygusal bağ kurabildiğimiz sadık dostlarımızdı. Kırsal bölgede yoğun ve bazen zaruri ihtiyaç halindeyken şehirleşmeye başladıkça diğer çiftlik hayvanları gibi hayatımızdan ayrılmaları gerekti. Şehirlerde ihtiyaç fazlası köpekler başıboş ve belirli köşe başlarında yaşamaya başladılar. Yerel halkın yardımı ve desteğiyle idare ettiler. Başıboş köpek sayısı insanları rahatsız eden boyutlara geldiğinde, saldırı ve hastalık olayları yaşandığında zabıta gibi görevliler tarafından müdahale edilerek genelde sayıca sınırlı tutuldular.

Avrupa Birliğine üyelik ve uyumlandırma çalışmaları kapsamında, 2003 yılında Avrupa Ev Hayvanlarını Koruma Sözleşmesini imzaladık. Bu sözleşme ile evcil hayvanların her yönüyle değerlendirilip en iyi refah şartlarının sağlanması istenmekle birlikte, başıboş evcil hayvanların sayıca kontrol edilmeleri için resmi makamlarca yapılması gerektiğinde itlaf metotları dahi tanımlanmış ve daha önce kullanılabilen zehirleme gibi acı ve ızdırap veren kontrol yöntemleri yasaklanmıştır.

2004 yılına kadar, başıboş köpeklerin sayısı belediyeler tarafından gerektiğinde itlaf ile kontrol altında tutuluyor ve çeteleşip hem insanlara hem de diğer hayvanlara saldırmaları önleniyordu. AB ile uyum kapsamında biz de 5199 sayılı Hayvanları Koruma Yasasını çıkardık. Ama yasa yapılırken Sayın Vekillerimiz feci şekilde yanıldılar veya art niyetli kulis çalışmaları ile kandırıldılar! Kanunu yaparken rehber metin olarak 2003 yılında imzaladığımız Avrupa Sözleşmesini referans almaları gerekiyordu. Ancak kanunun gerekçesinde bu sözleşmeden hiç bahsetmediler! Onun yerine sahte olduğu tescilli bir sözde UNESCO Beyannamesini esas aldılar. UNESCO'nun böyle bir beyannamesi yoktu! Bu sahte beyanname yüzünden hayvanları insanla eşdeğer gösteren hak terimi de gerekçede kullanıldı. Kanunda kurulması gereken insan sağlığını ve güvenliğini de koruma dengesi bozuldu. Halbuki Avrupa Sözleşmesi hayvanların korunması ve refahı için yapılmıştı, hayvanların hakları değil refahı olurdu! Hak ifadesi insanlara özel sorumluluklar ve görevlerle beraber gelen özel bir hukuksal kavramdı.

/ GENEL GEREKÇE

Ülkemizde çevrenin korunması ile ilgili 2872 sayılı Çevre Kanunu çerçevesinde tür koruması, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu çerçevesinde de alan koruması şeklinde hayvan varlığımızın korunmasına çalışılmaktadır ve bu kapsama bilhassa nesli tükenmekte olan hayvanlarımız girmektedir. Ancak, dünya artık toplumsal, ahlaki ve vicdani açıdan, hayvan varlığının, canlı olarak değerlendirildiği bir perspektifle tüm hayvanların yaşamlarının güvence altına alınması yolunda önemli mesafeler katetmeye başlamıştır. Bu çerçevede 15 Ekim 1978 tarihinde Paris'te UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü) merkezinde yayınlanan "Hayvan Hakları Evrensel Beyannamesi" kabul edilmiştir. Katılmaya hazırlandığımız Avrupa Topluluğu üye ülkeleri ise, adı geçen Beyannamenin 14 üncü maddesi gereğince ülkelerinde hayvanları koruma açısından önemli adımlar atmışlardır.

Yapılan bir başka vahim hata da aynı kanunun gerekçesinde Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün başıboş hayvanları ASLA öldürtmediği şeklinde yalan bir ifadenin yer almasıydı!

Büyük Atatürk de sahipsiz hayvanları korumuş, bu hayvanları asla öldürtmeden Hayvanları Koruma Cemiyetine teslim ettirmiş ve bunların bakımını yaptırdıktan sonra isteyenlere dağıttırıştır.

Halbuki 1932 yılında Türkiye çapında sıkça görülmeye başlanan kuduz vakaları (tıpkı günümüzde olduğu gibi) üzerine Resmi Gazete'de özel "Köpeklerle karşı ittihaz edilecek tedbirler hakkında TAMİM" yayınlanmış, sahipsiz bütün başıboş köpeklerin ve sahipli de maskesiz (ağızlıksız) görülen bütün köpeklerin itlaf emri verilmiştir! 2004 yılına kadar belediyeler tarafından uygulanmaya devam edilen,

zehirle veya gerekli görülürse kurşunla itlaf yöntemi önemle emredilmiş ve takibi istenmiştir.

TAMİM

Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletinden :

№ 359

Koçeklere karşı itihaz edilecek tedbirler hakkında

Muhtelif vilâyetlerimiz dahilinde kuduz şüpheli koçekler tarafından ısırılarak tedavihanelere sevk edilen eşhas adedinin çoğalmakta olduğu anlaşılmıştır. Sık sık tekerrur eden ve hemen bir çok mıntakalarımızda eksik olmiyan ısırik vak'alarının bu suretle tevalisi; koçeklere karşı umumî bir mücadele yapılmasını istilzam edecek bir derecede ehemmiyet kesbeyle-

miş olduğundan keyfiyet hakkında bütün alâkadarların nazarı dikkatlerinin celbine lüzum hissedilmiştir. Muhtelif mıntakalardan alınan malûmata göre tedavihanelere sevk edilen eşhasın bir kısmı sahihsiz koçekler tarafından ısırılmış olmakla beraber bu şahısların en mühim kısmını sahipli koçekler tarafından ısırılanlar teşkil etmektedir. Binaenaleyh yapılacak mücadelenin sahipli sahihsiz bütün koçeklere teşmîlî lâzımgelmektedir.

Yapılacak mücadelede şu esaslar takip edilecektir.

1 — Sahipsiz olan bütün köpekler itlaf edilecektir.

Sayıfa : 1554

(Resmî Gazete)

13 HAZİRAN 1932

2 — Şehir ve kasabalar dahilinde beslenen sahipli koçekler; hiç bir suretle başı boş olarak mahalle aralarında, çarşı ve pazarda dolaştırılmıyacaktır. Dolaştırmak isteyenler hayvanın ısırmasına mahal bırakmamak üzere ağız ve burnuna birer maske takmaya mecbur tutulacaklardır. Bu hususun şehir ve kasabalar dahilinde belediyeler tarafından neşir ve ilânı ile şiddetli murakabe edilmesi ve muhalif hareket edenler hakkında belediyece ceza tatbik edilmesi icabeder.

3 — Maskesiz görülecek koçeklerin itlaf edileceği de halka tefhim edilecek ve bunu müteakip maskesiz dolaştığı görülen koçekler itlaf edilecektir.

4 — Koylerde bulunan sahipli koçekler gündüzleri bir mahalde bağı olarak bulundurulacak ve ancak geceleri bekçi-

lik işini görebilmeleri için serbest bırakılacaklardır. Bu mecburiyet koy ihtiyar heyeti vasıtasile bütün koyülere tamim edilecek ve mecburiyete riayet etmiyenlerin koçekleri itlaf edilecektir.

Koçeklerin itlafında kullanılacak zehir masrafı şehir ve kasabalar belediyeleğine aittir. Banunla beraber zaruret his edilecek olursa ve makamı vilâyetçe lüzum gosterilirse Vekâletimizce sari hastalıklar tahsisatından muavenette bulunulacaktır. Mahallince munasıp gorulen yerlerde başı boş koçeklerin kurşunla itlafı daha ameli olur. Tamim muhteviyatının dikkatle takip ve tatbiki esbabının temini ve vilâyet dahilinde bu hususta yapılan icraat hakkında Vekâlete peyderpey malûmat verilmesi ehemmiyetle rica olunur.

2003 yılında imzaladığımız Avrupa Evcil Hayvanları Koruma Sözleşmesinde zehirle itlaf yöntemi yasaklanmıştır. Bundan sonra 5996 sayılı kanunumuzda "Hayvan refahı / MADDE 9-(2) Hayvanların kesimi ve hastalık kontrolü amacıyla itlafı, hayvanlarda heyecan, acı ve ıstırap oluşturmaktan, uygun araçlar kullanılarak yerine getirilir." ifadesiyle genel çerçeve çizilmiştir. 3285 sayılı Kanuna dayalı olarak çıkarılan, daha sonra 3285 yürürlükten kaldırılarak 5996 sayılı kanuna bağlanan "Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Yönetmeliği" içinde hasta, zararlı ve tehlikeli hayvanların imhası, kuduz hastalığına yakalanan veya kuduz hayvanlarca ısırılan hayvanların 10 gün bekletildikten sonra öldürülerek imhası gibi uygulama hükümleri tanımlanmıştır.

Belediyeler ve diğer kurumlarda gereken barınak, özel yaşam alanı vb. altyapı hazırlanmadan, Veteriner Hekim, veteriner sağlıkçı gibi uzman personel eksikleri giderilmeden, 2004 yılında sahte bir belge baz alınarak çıkarılan, insanların can ve mal güvenliğini yok sayan 5199 sayılı kanun ile sokaklarımızda başıboş köpek sorunu hızla büyümüştür. Tehlikeli sayılara ulaşan, kuduz, kist hidatik ve delibaş hastalıkları gibi öldürücü hastalıkları hem insanlara, hem de çiftlik hayvanlarına bulaştıran başıboş köpekler yüzünden, sadece son bir yılda en az 33 insanımız hayatını kaybetmiştir. Başıboş köpeklerin neden olduğu yüzlerce trafik kazasında yaşanan can ve mal kayıpları tahammül ötesidir! Çünkü systemsiz ve hazırlıksız bir şekilde oldu bittiyle çıkarılan 5199 sayılı kanun uygulaması tam bir faciaya dönmüş ve belki de Cumhuriyet tarihinde ilk defa bir kanun bu kadar yoğun "katil yasa" eleştirisi almıştır. Teşkilatı hazırlanmayan, insan sağlığını ve güvenliğini yok sayan, düzmece bir beyanname üzerine tesis edilen bu kanundan milletimiz hayır görmemiş, 2021 yılında yapılan son düzenleme ile adeta garabetin üstüne tüy diken hükümler konulmuş, başıboş köpekleri tıpkı Hindistan gibi kutsal dokunulmaz varlıklara çevirmiştir.

Sonuç;

Sistemsiz ve üst/yan sistemlerle entegresiz yapılan her düzenleme ve uygulama birer hezimet ve israf

kaynağına dönmüştür. Yukarıda sadece eğitim ve başıboş köpek sorununu örnek verdik. Bunlar gibi halkımızı sıkıntıya sokan ve kaynaklarımızı heba eden, haksız rantçı fırsatçılara meydan veren serbest piyasa, tarım politikaları, hileli ticari işlemler gibi çok sayıda konumuz var. Maksat hepsini sayıp dökmek değil, sistemsiz ve günü birlik çözüm kolaycılığının sonuçlarını farklı mecralardan göstererek bütüncül çözüm odaklı olmaya yönelmektir. Mesela sağlıklı, kaliteli, ekonomik tarım ve gıda ürünlerine ulaşmak halkımız için temel haklardandır. İncir ve narenciye gibi ürünleri ancak ihracatta zararlı ilaç bulunmasıyla gümrüklerden geri dönünce bol ve ekonomik yiyerek sonrasında yaygın kanser ve diğer hastalıklarla acı faturalarını ödemekten korunabilmeliyiz!

Kurduğumuz aptal sistemlerin zarar ve ziyarı, akıllı yöneticilerimize rağmen halkımıza ve devletimize yansıyor! Eğitimden başlayarak, tüm yapıyı gözden geçirmenin ve insanlara bırakmadan akıllı sistematik tasarımlara yol vermenin vakti gelmedi mi?

Milli Eğitimin Utandıran İhmali #ÜcretliÖğretmenler

Türkiye nüfusu her ne kadar amansız bir hızla yaşlanma trendine girmiş ve çocuk doğum hızı negatif düzeylere düşmüş olsa da, ilk ve orta düzey örgün eğitimimizde yer alan **19 Milyon 155 bin 571** öğrencinin varlığı, halen genç sayılan nüfusumuzun dinamikliğini gösteriyor! Bu düzeyde eğitim veren 14 bin 179 özel okulla birlikte, toplam **70 bin 383** okulumuz var! Son öğretim yılında hizmet veren toplam **1 milyon 139 bin 673** öğretmenimiz olmuş. Bunların 975 bin 698'i resmi okullarda görev almış.

Yukarıdaki verileri Milli Eğitim Bakanlığının yayınladığı son rapor olan "**Milli Eğitim İstatistikleri, Örgün Eğitim 2021/'22**" belgesinden aldım. Milli Eğitimin henüz atama yapmadığı veya yapsa da talibi olmadığı için boş kalan kadrolardaki öğretmen ihtiyacını gidermek için başvurduğu yöntemlerden birisi de ders saati bazında **ücretli öğretmenlik** statüsüdür. Bugünlerde öğretmenlik yapmaya devam eden atanmaya liyakatli ücretli öğretmen sayısının yaklaşık 10 bin kişi civarında olduğu söyleniyor. Ücretli Öğretmenlerin utandıran tarafı veya yok sayılmışlığı 284 sayfalık bu istatistik raporuna da

yansımış! Kitap gibi kalın ve aşırı ayrıntılı olan raporda her şey var ama ücretli öğretmen grubunu temsilen minicik bir başlık bile yok!

Ücretli öğretmenler adeta sanayide karın tokluğuna çalıştırılan kayıtsız işçiler gibi olmuşlar. Tabiri caiz ise etlerinden ve sütlerinden yani bütün emek ve hizmetlerinden sonuna kadar yararlanılıyor. Kadrolu öğretmenlerden beklenen bütün başarı ve faaliyetler, kılık kıyafet uygunluğu, öğretmen alicenaplığı ve fedakarlık gibi her şey eksiksiz isteniyor ve hesabı soruluyor. Ama iş emeklerinin karşılığı olan ücret ve sosyal güvencenin sağlanmasına gelince, köleden beter şartlarda kalmaları isteniyor.

Ücretli öğretmenler fiilen girdikleri ders sayısı kadar ödeme alıyorlar. Kadrolu öğretmenler gibi haftalık limit olan toplam 30 saat dersin tamamını verseler bile, ay sonunda aldıkları tutar bir asgari ücret kadar etmiyor! Çünkü ders başına aldıkları rakam sadece 40 TL! Üstelik kendi iradeleri dışında derse giremedikleri resmi tatil, kar yağışı, salgın hastalık vb. günlerde yok sayıldıkları için SGK primleri dahi tam değil 15-16 gün üzerinden yatırılıyor! Yani aldıkları ücret yetersiz olduğu gibi, emeklilik hayalini bile kuramıyorlar!

Bakanlık tarafından öğretmen ataması yapılmadığı, yapılsa da eksik kaldığı veya talibi hiç çıkmadığından öğretmensiz olduğu bilinen okullar için, yerel Milli Eğitim Müdürlüklerinin can simidi ücretli öğretmenler olmuştur. Her müdürlük, bağlı okullarından gelen talebe göre başvuruları değerlendirip ücretli öğretmenlik statülerini onaylayarak sistemi işletmiştir. Bu çözümle neredeyse 20 yıldır çalıştırılan ve adeta sömürülen ücretli öğretmenlerimiz vardır!

Konuyu bilmeyenler veya muhalif olanlar, kimse zorla derse sokmuyor onlar da çalışmasınlar bu şekilde diyebilirler. Ücretli öğretmenlerin bir kısmı atama bekleyen KPSS havuzundan geliyor. Onların bütün hayatı öğretmenlik yapmak üzere planlanmış ve eğitimleri de öyle yapılmış. Atama beklerken mesleki deneyim kazanmak, kendilerini okutan ailelerine daha fazla yük olmamak ve belki ileride fedakarlıklarının bir karşılığı olarak tıpkı "Özel Dershane Öğretmenleri" gibi atanabilmek umuduyla sabredip çalıştılar, çocuklarımıza eğitim verdiler. Onların severek yapabileceği başka bir işleri de yoktu zaten! İleride atanabilme hayallerine kızabilir ve uyanıklık şeklinde yorumlayabilirsiniz ama; fiilen verdikleri emekleri, katlandıkları zorlukları ve maruz kaldıkları sıkıntıları küçümseyemez, yok sayamazsınız!

Atama yeterliliğine sahip olmayıp, 2 yıllık önlisans gibi okullardan mezun olduğu halde, alternatifleri bulunmadığı için ücretli öğretmen görevi verilen gençlerimiz de var. Onların durumları atamaya uygun olmasa da aldıkları ücretlerde iyileştirme, SGK primlerinde tam sayılma gibi insani ve ahlaki iyileştirmelerle yaşanabilir hale getirilebilir. Normal öğretmenleri atayamıyoruz diye, vekaleten görev verdiklerimizin canını çıkarmaya, hakkını sömürmeye gerek var mı?

Milli Eğitim Bakanlığı her ne kadar görmezden gelse ve haklarını zayi etse de; ücretli öğretmenler eğitim hizmetlerinde ayıp örten, eksik gideren, ihtiyaç duyulan, gençlerimize diğer öğretmenlerden farksız ve eksiksiz emeği geçen, kara gün dostu fedakar ve cefakar insanlarımız, kıymetli yetişmiş insan gücü kaynağımız, eğitim kahramanlarımızdır! İçlerinde Gaziantep Karkamış'ta terör örgütünün hain saldırısıyla hayatını kaybeden **Ayşenur Alkan** gibi şehit kardeşlerimiz de var! Onları yok sayıp daha fazla mağdur etmek yerine, ehliyet ve liyakat esaslarına uyularak, en az 3 yıllık dönemde fiili emeği olanları doğrudan kadroya almak gerekir. Ücretli öğretmenlik okul ve milli eğitim müdürlükleri için kolay ve kurnaz bir istihdam yolu değil, çok özel şartlarda zorunlu kalınca başvuru bir imdat sistemi olmalıdır. Keyfiliğin önüne geçmenin ilk yolu reel ihtiyaca uygun kadrolara atamaların hızla yapılması, fiili durumun kayıtlı ve sağlıklı hale getirilmesidir.

Neredeyse 1 milyonluk kadrolu öğretmen havuzu içine, şimdiye dek mağdur edilen yaklaşık 10 bin atanmaya liyakatli ücretli öğretmenimizin katılması ne havuzun hukukuna, ne de eğitimin maliyetine

kayda değer bir olumsuz etki yapmaz! Ama insanlığımıza, vicdanımıza, emektar eğitim kahramanlarımıza çok Şey katar! Türkiye aciz bir ülke değildir! Evlatlarını eğitim için teslim ettiği öğretmenlerine layık olan creti ve sosyal güvenceyi rahatlıkla sağlayabilir! Eğitimde ayıp kapatan, eksik gideren ücretli öğretmenlerimizi daha fazla zmeyelim, liyakatlarına göre kadrolara alalım, böyle kalması zorunlu olanlarına da haklarını güzelce verelim! Ülkemiz için, geleceğimiz için, yarınları kuracak nesillerimiz için bu düzenlemeye değer! Öyle değil mi?